

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9CoCsp/24/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5818200078
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Mejstřík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5818200078.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Mejstříka a členov senátu JUDr. Jána Burika a JUDr. Jozefa Turzu, v právnej veci žalobkyne: U. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom W. XXX/XX, I. - Q., zastúpenej JUDr. Petrom Vachanom, advokátom so sídlom Pavla Mudroňa 1191/5, Žilina, IČO: 42 350 026, proti žalovanému: POHOTOVOSTĚ s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1 921,42 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 11Csp/1/2018-60 zo dňa 16. 09. 2019, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobkyni trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Námestovo uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobkyni 1 921,42 eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Zároveň žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť súdny poplatok vo výške 115,- eur na účet Okresného súdu Námestovo. Svoje rozhodnutie zdôvodnil súd s poukazom na ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z., § 451 Občianskeho zákonníka, resp. § 497 Obchodného zákonníka. V odôvodnení uviedol, že strany sporu uzatvorili zmluvu o úvere, ktorý bol poskytnutý vo výške 1 400,- eur. Dohodnutá bola úroková sadzba 32 % ročne a RPMN vo výške 301,65 %. Zmluvu súd považoval za spotrebiteľskú a dohodnutý úrok, ako aj výšku RPMN z dôvodu výšky týchto položiek za rozporné s dobrými mravmi. Súd potom úverovú zmluvu považoval za bezúročnú a bez poplatkov, keďže žalovaná zaplatila na zmluvu o úvere 3 321,42 eur, rozdiel predstavuje bezdôvodné obohatenie. O trovách konania rozhodol vzhľadom na úspech strán v konaní, o úhrade súdneho poplatku rozhodol súd podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb.

2. Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie žalovaný. Dôvodil poukazom na ust. § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Potvrdil, že dňa 04. 12. 2012 bola uzatvorená zmluva o úvere, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi sumu 1 400,- eur, ktorú sa dlžník zaviazal vrátiť spolu s príslušným poplatkom vo výške 1 348,- eur. Spolu tak vo výške 2 748,- eur. Podľa neho nedošlo k naplneniu dôvodov, pre ktoré zmluvu možno považovať za bezúročnú a bez poplatkov. Dojednaných bolo 12 mesačných splátok po 229,- eur počnúc dňom 13. 01. 2013. RPMN v zmluve neabsentuje, výška bola vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch a s touto bol spotrebiteľ oboznámený. Odvolateľ zároveň poukazoval na skutočnosť, že v čase uzatvorenia zmluvy o úvere nebola stanovená maximálna možná prípustná výška odplaty. Regulácia odplaty sa tak riadi § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého,

ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Podľa aktuálnych záverov rozhodovacej praxe u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Pokiaľ išlo o výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníkovi vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietal, zmluvu uzatvoril a peňažné prostriedky prevzal. Čo sa týka rozpisu jednotlivých splátok, poukázal na výklad Smernice 2008/48. Podľa odvolateľa nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žiadal rozsudok zrušiť a vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a priznať mu náhradu trov.

3. K podanému odvolaniu sa prostredníctvom zástupcu vyjadril žalobca. Ohľadom výšky RPMN 301,65 % poukázal na to, že je v rozpore s dobrými mravmi, čo má za následok neplatnosť zmluvy v tejto časti a v konečnom dôsledku to znamená absenciu údaju o RPMN. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Prešove 8Co/49/2011, ktorý prijal takýto záver. Čo sa týka dojednanej výšky úrokov, poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 5Cdo/26/2011, v zmysle záverov ktorého len ten veriteľ koná v súlade s dobrými mravmi, ktorý požaduje primeraný úrok bez ohľadu na to, že dlžník uzatvára zmluvu o pôžičke v situácii pre neho nepriaznivej. V súlade s dobrými mravmi je preto také konanie veriteľa, ktorý sa „uspokojí“ bez ohľadu na to, v akej situácii sa nachádza dlžník s primeranou výškou odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni zhodnotiť obvyklým spôsobom. Odplata nesmie podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri judikatúre možno pri tomto termíne vysledovať hranicu maximálne 20 % (podstatného prevýšenia). Pri ročnej úrokovej sadzbe vo výške 32 % je táto v rozpore s dobrými mravmi. Podľa priemerných úrokových mier z úverov poskytovaných v eurách rezidentom eurozóny bola v mesiaci 12/2012 sadzba vo výške 9,23 %. Úroková sadzba vo výške 32 % viac ako 200 % prevyšuje priemer. Taktiež poplatok za poskytnutie úveru vo výške takmer 100 % istiny úveru predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku vzhľadom na to, že žalobca má vrátiť istinu spolu s príslušným poplatkom v lehote jedného roka, možno hovoriť s poukazom na ust. § 39a Občianskeho zákonníka aj o úžernom protiplnení (obdobne rozhodnutie Krajský súd v Prešove 25Co/28/2017). Na základe týchto skutočností žiadal, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil.

4. Vo vyjadrení odvolateľ uviedol, že naďalej trvá na svojom odvolaní v celom rozsahu.

5. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), preskúmal vec v intenciách ust. § 379 a § 381 CSP a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ust. § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

6. Pri preskúmaní napadnutého rozsudku odvolací súd vychádzal z rozsahu odvolania, ako aj zo spisového materiálu, pričom pri rozhodovaní vychádzal zo skutkového stavu tak, ako ho zistil súd prvej inštancie. Je nepochybné, že predmetom konania bola žaloba o zaplatenie bezdôvodného obohatenia, keď na základe spotrebiteľskej zmluvy o úvere bolo potrebné túto považovať za bezúročnú a bez poplatkov, a teda suma zaplatená žalobkyňou nad sumu 1 400,- eur, predstavujúca istinu bola žalovaným získaná ako plnenie bez právneho dôvodu. Odvolateľ namietal nesprávne zistený skutkový stav, ako aj právne posúdenie veci, tvrdiac, že uzatvorená zmluva o úvere spĺňa všetky kritériá zákona č. 129/2010 Z. z., resp. príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka.

7. V tomto prípade sa aj odvolací súd stotožnil so závermi súdu prvej inštancie, že pri sume 1 400,- eur zapožičanej žalovaným na dobu jedného roka sú náklady predstavujúce RPMN vo výške 301,65 % v rozpore s dobrými mravmi. Obdobne sa odvolací súd stotožnil so závermi, že dojednaný úrok vo výške 32 % ročne, vzhľadom na v tom čase dojednávané úroky ostatnými subjektmi (12,95 % ročne), podstatne presahuje úrokovú mieru obvyklú pri poskytovaní úrokov a pôžičiek. Navyše k tomu súd prvej inštancie uviedol, že bola dohodnutá len výška splátok istiny bez rozčlenenia na istinu, úroky a poplatky, resp. konkrétneho dátumu splatnosti úveru. Pokiaľ by súd prihliadal aj na skutočnosť, že v zmysle eurokonformného výkladu je možné tieto údaje zistiť výpočtom, či už zo zmluvy alebo amortizačnej tabuľky, v ostatnom sa odvolací súd plne stotožnil so závermi súdu prvej inštancie v tom, že uzatvorená zmluva o úvere zo dňa 04. 12. 2012 je považovaná za bezúročnú a bez poplatkov vzhľadom na výšku RPMN a dohodnutého úroku (ktoré je potrebné považovať za také, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi). Na základe takto zistených skutočností potom je možné konštatovať, že súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti potrebné pre posúdenie veci, vykonal dokazovanie,

ktoré vyhodnotil v súlade s ust. § 195 CSP a dospel k skutkovým a právnym záverom, s ktorými sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožnil a na ktoré v zmysle ust. § 387 ods. 2 CSP poukazuje. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia riadnym spôsobom uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal stanoviská procesných strán, výsledky vykonaného dokazovania a citoval právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Tieto zároveň primeraným a dostatočným spôsobom v súlade s ust. § 220 CSP zdôvodnil.

8. Pokiaľ teda žalovaný rozporoval správnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie s poukazom na nesprávne zistený skutkový stav, resp. nesprávne právne posúdenie veci, s týmto sa odvolací súd nestotožnil. Pretože vo svojom odvolaní žalovaný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by neboli preskúmané súdom prvej inštancie, resp. ktoré by boli spôsobilé inak vyhodnotiť skutkový alebo právny stav odvolacím súdom, z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdil.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd s poukazom na ust. § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP a žalobkyni, ktorá bola úspešná v odvolacom konaní, priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 CSP).

10. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).